

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 stycznia 2023 r. w W.

sprawy Kancelarii (...). z o. o z siedzibą w O., K. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania Kancelarii (...) Sp. z o.o. z siedzibą
w O., K. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 21 czerwca 2021r., numer (...) - ORZ-D

1. oddała odwołania,
2. zasądza od Kancelarii (...) Sp. z o.o. z siedzibą
w O. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział
w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. zasądza od K. Ś. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt)
tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1084/21

UZASADNIENIE

Pełnomocnik działająca w imieniu odwołujących K. Ś. i Spółki Kancelaria (...) Sp. z o.o. w dniu 26 lipca 2021 r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 21 czerwca 2021 r., nr (...) - ORZ-D, wnosząc o jej zmianę w całości i orzeczenie, że K. Ś. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Kancelaria (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od 1 grudnia 2019 r. Nadto wniosła o zasądzenie od organu ubezpieczeniowego na rzecz każdego z odwołujących się kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności według norm przepisanych.

Pełnomocnik odwołujących zarzuciła zaskarżonej decyzji błąd w ustaleniach faktycznych poprzez błędne stwierdzenie, że K. Ś. faktycznie nie wykonywała pracy na podstawie umowy zlecenia w Kancelarii (...) Sp. z o.o. w okresie od dnia 1 grudnia 2019 r., a także naruszenie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a), art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4 w zw. art. 7, art. 12 ust. 1, 14 ust. 1, art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 §

1 k.c. i art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na błędnym uznaniu, że K. Ś. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu i dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od dnia 1 grudnia 2019 r. na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Kancelaria (...) Sp. z o.o., podczas gdy w spornym okresie K. Ś. faktycznie wykonywała pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek, a zgłoszenie K. Ś. w dniu 14 maja 2020 r. do ubezpieczeń nastąpiło z powodu wprowadzenia w błąd D. J. (Prezesa Zarządu płatnika) przez pracownika ZUS (odwołanie – k. 3-5 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania płatnika składek oraz ubezpieczonej na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i o zasądzenie od odwołujących się na rzecz organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że wszystkie poczynione w toku postępowania ustalenia, a mianowicie zgłoszenie K. Ś. do ubezpieczeń społecznych z kilkumiesięcznym opóźnieniem, wpływ dokumentów rozliczeniowych za ubezpieczoną po terminie, brak wiarygodnych dowodów na świadczenie pracy przez ubezpieczoną na rzecz płatnika składek potwierdzają, że zgłoszenie jej do ubezpieczeń społecznych, w istocie nie miało na celu realizacji interesów firmy jako pracodawcy z jednej strony i świadczenia pracy za wynagrodzeniem przez K. Ś. z drugiej, a jedynie spowodowanie wykazania osoby zatrudnionej, celem spełnienia warunków do uzyskania pomocy w ramach programu wsparcia z (...) Funduszu (...).

W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ustalenia dokonane w toku postępowania stanowią podstawę do stwierdzenia, że umowa zlecenia z K. Ś. została zawarta dla pozor. Wobec powyższego wyłączenie K. Ś. od 1 grudnia 2019 r. z dobrowolnych ubezpieczeń emerytalnego, rentowych i obowiązkowego ubezpieczenia wypadkowego z tytułu umowy zlecenia przez Kancelarię (...) Sp. z o.o. na podstawie art. 83 § 1 k.c. jest w pełni uzasadnione. Po zapoznaniu się z argumentacją zawartą w odwołaniu, Zakład podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 12-14 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Kancelaria (...) Sp. z o.o. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 13 września 2019 r. Wspólnikami spółki są T. J. i D. J., która pełni również funkcję prezesa zarządu spółki (odpis z KRS k. 7-9 a.s.). Wyżej wymieniona spółka jest jedną z grupy spółek, której członkiem zarządu i jednocześnie prezesem jest D. J.. Głównym podmiotem jest Biuro (...) (...) sp. z o.o., a także prowadzi ona również biura księgowo-podatkowe w formie spółek: Kancelarii (...) sp. z o.o. Kancelarię (...) sp. z o.o., Kancelarię (...) sp. z o.o. oraz Kancelarię (...) sp. z o.o.

K. Ś. jest związana z Kancelarią (...) K. na podstawie umowy o pracę od 28 lutego 2019 r. oraz na podstawie umowy zlecenia od 1 grudnia 2019 r. W grudniu 2019 r. pracowała w spółce z siedzibą w K. od godz. 9.00 do 17.00 w biurze w K. (zeznania odwołującej się – k. 61-62 a.s.).

Między odwołującą (...) Sp. z o.o. zostały zawarte dwie umowy zlecenia na czas określony: pierwsza została zawarta na okres od 1 grudnia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r., a druga na okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. Za wykonywanie prac ubezpieczona miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 17 zł brutto za godzinę za okres trwania pierwszej umowy i 18,30 zł brutto za godzinę za okres trwania drugiej umowy. Jednocześnie odwołująca w dalszym ciągu była zatrudniona w Kancelarii (...) Sp. z o.o. Według ubezpieczonej, powodem zatrudnienia w odwołującej spółce była jej chęć osiągnięcia dodatkowego zarobku. K. Ś. nie brała udziału w procesie rekrutacji (umowa zlecenie nr (...); umowa zlecenie nr (...) – nieponumerowane akta rentowe, zeznania odwołującej k. 61-62 a.s.).

Spółka Kancelaria (...) Sp. z o.o. oprócz K. Ś. w maju 2020r. zgłosiła z datą wsteczną (od 1 grudnia 2019 r.) do ubezpieczeń społecznych jeszcze osiem innych osób (decyzja ZUS z 21 czerwca 2021 r. – nieponumerowane akta rentowe).

Płatnik składek – Kancelaria (...) Sp. z o.o. zwrócił się o pomoc w ramach programu wsparcia dla mikrofirm oraz małych, średnich i dużych przedsiębiorstw (...). Spełnianie kryteriów było ustalane w oparciu o liczbę pracowników związanych z przedsiębiorcą stosunkiem pracy na dzień 31 grudnia 2019 r. Maksymalna kwota subwencji zależała natomiast od liczby zatrudnionych pracowników oraz tzw. kwoty bazowej. Za pracowników uważane są osoby wykonujące obowiązki na podstawie umowy o pracę, jak i umów cywilnoprawnych. Warunkiem było, by osoby te były zgłoszone do ubezpieczeń społecznych na dzień ustalania stanu zatrudnienia na potrzeby określenia kwoty subwencji finansowej. Określona liczba zatrudnionych nie mogła być wyższa niż zatrudnienie na dzień 31 grudnia 2019 r. albo na koniec miesiąca odpowiadającego nazwie miesiąca złożenia wniosku w roku poprzednim (decyzja ZUS z 21 czerwca 2021 r. – nieponumerowane akta rentowe).

Pismem z 26 marca 2021 r. organ rentowy zawiadomił strony o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie zasadności podlegania do ubezpieczeń społecznych K. Ś. na podstawie umowy zlecenia zawartej z płatnikiem składek Kancelarią (...) Sp. z o.o. (zawiadomienia o wszczęciu postępowania - a.r.).

Następnie, po przeprowadzeniu postępowania, ZUS wydał w dniu 21 czerwca 2021 r. decyzję nr (...) - ORZ-D, w której na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. stwierdził, że K. Ś., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Kancelaria (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym od 1 grudnia 2019 r. (decyzja ZUS z 21 czerwca 2021 r. – a.r.).

Od niekorzystnej ww. decyzji organu rentowego ubezpieczona K. Ś. oraz spółka Kancelaria (...) Sp. z o.o. złożyli odwołanie, inicjując tym samym niniejsze postępowanie.

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Sąd postanowił dopuścić również dowód z zeznań świadków: B. S., A. K. (1), T. C., odwołującej K. Ś. i prezesa odwołującej spółki (...).

Należy zwrócić uwagę, że zeznania świadka B. S., zgłoszonej przez stronę, nie mają znaczenia w niniejszej sprawie z uwagi na fakt, że rozpoczęła pracę w Kancelarii (...) Sp. z o.o. dopiero od listopada 2020 r., a więc zarówno po dniu 1 grudnia 2019 r. będącym dniem, w którym K. Ś. miała rozpocząć pracę na podstawie umowy zlecenia, jak i po dniu 14 maja 2020 r., w którym to odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych. Świadek B. S. nie mogła zatem dokładnie znać okoliczności będących kluczowymi w niniejszej sprawie (zeznania świadka k. 43-44 a.s.)

Sąd nie oparł się na zeznaniach świadka A. K. (2) mimo, iż wskazywała na fakt realizacji umów zlecenia przez K. Ś.. Zeznania świadka w tym zakresie nie są wystarczające do uznania, że umowy zlecenia były faktycznie realizowane, ponieważ żadne inne dowody na to nie wskazywały.

Sąd nie oparł się także na zeznaniach T. C., ponieważ świadek nie miał wiedzy na podstawie jakiej umowy ubezpieczona była zatrudniona. Sam fakt, że widywał ubezpieczoną, gdy archiwizowała dokumenty, nie oznacza, że K. Ś. była zatrudniona na podstawie umów zlecenia i wykonywała czynności z nich wynikające.

Zeznania odwołującej co do uzasadnienia zawarcia i wykonywania przez nią umów zlecenia od 1 grudnia 2019 r. Sąd uznał za niewiarygodne, bowiem strona nie przedstawiła dowodów potwierdzających wykonywanie przez ubezpieczoną powierzonych jej czynności w okresie obowiązywania umowy.

Nie są wiarygodne dla Sądu argumenty, jakie przedstawiła prezes odwołującej się spółki (...), odnośnie przyczyn zgłoszenia K. Ś. do ubezpieczeń społecznych z tytułu zlecenia po terminie. Powodem opóźnienia miała być rzekoma porada telefoniczna udzielona przez pracownika ZUS, że pracowników można zgłosić w późniejszym terminie. W ocenie Sądu jest to kompletnie niezrozumiałe w przypadku profesjonalnej księgowej, która zawodowo zajmuje się rozliczaniem swoich klientów, prowadzeniem obsługi kadrowej tych klientów i zgłoszeniami do ZUS. W tej sytuacji, oczywistym jest, że D. J. prowadząca kilka podmiotów gospodarczych działających w branży usług

księgowo- kadrowych i posiadająca wyższe wykształcenie z zakresu zarządzania ekonomią oraz studia podyplomowe z rachunkowości i prawa podatkowego, z racji wykształcenia i wykonywanej działalności posiada wiedzę dotyczącą terminu na zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych, określonego w ustawie. To wszystko powoduje, że podstawą jej działań powinny być obowiązujące przepisy i własna wiedza, a nie informacje pochodzące rzekomo od bliżej nieokreślonego pracownika ZUS.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty związane z zawarciem przez ubezpieczoną umów zlecenia jedynie w zakresie ich faktycznego wytworzenia na potrzeby uzyskania przez płatnika składek dofinansowania z (...) Funduszu (...). Spółka starała się o jego przyznanie i w związku z tym musiała wykazać, że zatrudnia zleceniobiorców na koniec 2019 r., a było to możliwe w wyniku pozornego zatrudnienia K. Ś. w grudniu 2019 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie było niezasadne.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył kwestii podlegania przez K. Ś. ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2019r. na podstawie umowy zlecenia zawartej z Kancelarią (...) Sp. z o.o. w O..

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1009) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami" oraz osoby z nimi współpracujące, z zastrzeżeniem ust. 4. Z mocy ww. ustawy, tj. w myśl art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 1, osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia podlegają również dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu i obowiązkowemu ubezpieczeniu wypadkowemu.

Stosownie do treści art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie lub też czynności faktycznej. Dokonanie czynności będącej przedmiotem umowy zlecenia z reguły powinno odbywać się odpłatnie (art. 735 § 1 k.c.) oraz być realizowane osobiście przez zleceniobiorcę (art. 738 § 1 k.c.), przy czym nie są elementy konieczne umowy zlecenia. Zlecenie jest umową konsensualną, a jej essentialia negotii obejmują jedynie określenie czynności, które przyjmujący zlecenie ma wykonać. Umowa zlecenia należy więc do kategorii umów o świadczenie usług, a więc do wykonywania czynności mieszczących się w zakresie określonym wolą stron. Strony zawierające umowę zlecenia, stosownie do treści art. 353¹ k.p.c. mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Wedle woli stron, umowa zlecenie może dotyczyć tak pojedynczego wykonania konkretnej czynności, jak i wykonywania wielokrotnego, powtarzalnego, rozciągniętego w czasie. Do obowiązków przyjmującego zlecenie należy wykonanie usługi, tj. dokonanie określonej w umowie czynności, a sposób jej wykonania pozostawiony jest w zasadzie uznaniu zleceniobiorcy z uwzględnieniem udzielonych wskazań czy instrukcji zleceniodawcy, przy czym zleceniobiorca powinien wykonać usługę osobiście. Zobowiązuje się on tylko do dołożenia należytej staranności i nie odpowiada za brak rezultatu oczekiwanego przez zleceniodawcę. Odpowiedzialność osoby przyjmującego zlecenie jest rozpatrywana w zakresie jej starannego działania przy wykonywaniu przedmiotu zlecenia, co oznacza, że czynnikiem decydującym przy ocenie pracy tej osoby jest kryterium wykonywanie przez nią czynności na określonym, ustalonym przez strony stosunku prawnego, poziomie. Przedmiotem zlecenia jest więc dokonanie określonej czynności, która może zostać wskazana w sposób zindywidualizowany (określenie rodzaju, przedmiotu, stron, postanowień przedmiotowo istotnych) lub przez wskazanie tylko rodzaju takiej czynności.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy ustalił, że K. Ś. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z tego tytułu, a nie w celu faktycznego wykonywania zatrudnienia. Powołał się przy tym na pozorną zawartą przez strony umowy zlecenia (art. 83 § 1 k.c.).

Zgodnie z treścią art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Pozorność umowy wyraża się w braku zamiaru wywołania skutków prawnych przy jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma tu niezgodność między pierwotnym aktem woli, a jego uzewnętrznieniem. Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa rozróżnia się dwie podstawowe postacie pozorności:

1) pozorność czysta, zwana też bezwzględną lub absolutną, kiedy to strony, dokonując czynności prawnej, nie mają zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych. W ich sferze prawnej nic się nie zmienia, a jedynym celem ich zachowania jest stworzenie u innych przeświadczenia, że czynność prawna, w takiej postaci jak ujawniona, została w rzeczywistości dokonana. Jak to wyjaśnia Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r. (I CR 45/86, LEX nr 8766): „Czynność prawna pozorna, wyrażająca oświadczenie woli pozorne, nie ukrywająca innej czynności prawnej, nie wywołuje między stronami skutków prawnych, gdyż jest nieważna w świetle art. 83 § 1 k.c. Pozorność jest zatem wadą oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie nie wywołało skutków prawnych. Oświadczenie woli stron nie może wtedy wywoływać skutków prawnych odpowiadających jego treści, ponieważ same strony tego nie chcą” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2007r., I CSK 70/07, LEX nr 287785; tak również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2012r., I UK 27/12, LEX nr 1218584);

2) pozorność kwalifikowana, względna, zwana też relatywną, kiedy strony zawierają czynność prawną pozorną tzw. symulowaną dla ukrycia innej, rzeczywiście przez te strony zamierzonej i dokonanej (czynność ukryta tzw. dysymulowana). Rzeczywistym zamiarem stron jest wywołanie innych skutków prawnych niż wynikałoby to z treści ujawnionych oświadczeń. Jest to najczęściej występujący w praktyce przypadek pozorności. Strony posługują się czynnością prawną ujawnioną dla ukrycia swoich rzeczywistych zamiarów. „Strony udają więc, że dokonują jakiejś czynności prawnej, a pozorność ma miejsce wtedy, gdy pod pozorowaną czynnością prawną nic się nie kryje, jak i wtedy, gdy czynność pozorna ma na celu ukrycie innej rzeczywistej i zamierzonej czynności prawnej” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2002r., V CKN 1547/00, LEX nr 56054). Rozwiązaniem z punktu widzenia ważności złożonych oświadczeń w wyżej wymienionej sytuacji zajmuje się art. 83 § 1 k.c. zdanie drugie.

Przechodząc do rozważenia zasadności odwołania od zaskarżonej decyzji, dotyczącej K. Ś., Sąd zważył, że było ono niezasadne, a zawarte pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem składek umowy zlecenia były pozorne.

Analiza akt sprawy w sposób jednoznaczny wykazała, że zawarcie umów zlecenia służyć miało jedynie pozyskaniu przez płatnika składek wyższej kwoty subwencji z (...) Funduszu (...). Na taki stan faktyczny sprawy wskazuje kilka niezależnych od siebie okoliczności.

Po pierwsze, z akt sprawy wynika, że płatnik składek zgłosił K. Ś. do ubezpieczeń społecznych po ustawowym terminie wynoszącym ok. 6 miesięcy po rzekomym podpisaniu umów zlecenia. Wskazać należy, że spółka Kancelaria (...) Sp. z o.o. w maju 2020 r. (w dniach 12 maja 2020 r. i 14 maja 2020 r.) zgłosiła z datą wsteczną (od 1 grudnia 2019 r.) do ubezpieczeń społecznych jeszcze osiem innych osób. Również inne raporty rozliczeniowe zostały złożone z opóźnieniem. Zauważyć należy, że przez pół roku po zatrudnieniu ubezpieczonej na podstawie umów zlecenia spółka nie podjęła żadnych czynności w celu zgłoszenia jej do ubezpieczeń i uiszczana z tego tytułu składek. Nadto wskazać należy, że strony nie przedstawiły obiektywnie wiarygodnych wyjaśnień co do tego z jakich przyczyn tak istotne opóźnienie nastąpiło. D. J. wskazywała, że opóźnienie to spowodowane było wprowadzeniem jej w błąd przez pracownika ZUS, bowiem w okresie, kiedy pojawił się (...)19 nie było pracownika zajmującymi się kadrami spółki, bo dotychczas odpowiedzialny za to pracownik przebywał na zwolnieniu psychiatrycznym. Zdaniem Sądu nie sposób jest nie zauważyć, że zgłoszenie K. Ś. do ubezpieczeń zbiegło się w czasie z zawarciem przez Kancelarię (...) Sp. z o.o. z (...) S.A. umowy subwencji finansowej w ramach Programu Rządowego Tarcza (...) dla mikrofirm oraz małych, średnich i dużych przedsiębiorstw. Niewątpliwie, jednym z warunków uzyskania subwencji finansowej, było legitymowanie się przez spółkę odpowiednim stanem zatrudnienia na dzień 31 grudnia 2019 r. Tym samym zgłoszenie pracownika do ubezpieczeń było istotne dla pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę subwencji.

Po drugie, Sąd podzielił stanowisko organu rentowego co do tego, że strony nie udowodniły faktycznego wykonywania przez ubezpieczoną spornych umów zlecenia. K. Ś. miała zajmować się archiwizacją dokumentów księgowych według zlecenia oraz sporządzaniem niezbędnych wydruków w celu archiwizacji dokumentów. Słusznie organ rentowy zauważył, że w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym ubezpieczona wskazywała, że głównym motywem podjęcia pracy archiwisty była potrzeba poprawienia sytuacji materialnej, zaś ilość przepracowanych godzin i kwoty, które otrzymała ubezpieczona za wykonaną pracę wydają się temu zaprzeczać. Nadto nielogiczne wydaje się podejmowanie pracy archiwisty w firmie księgowej przez osobę z doświadczeniem w pracy na stanowisku księgowej. Powyższe okoliczności jednoznacznie wskazują, że dokumenty związane z zatrudnieniem ubezpieczonej na podstawie umów zlecenia, zostały utworzone jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Strony nie wyjaśniły przekonująco również z jakiego powodu umowy zlecenia miały być realizowane właśnie od daty 1 grudnia 2019 r., co również poddaje w wątpliwość realną potrzebę zatrudnienia pracownika w tym okresie, poza koniecznością zatrudniania pracownika na koniec 2019 r., stanowiącą jeden z warunków otrzymania subwencji finansowej z (...) S.A.

Mając na względzie powyższe okoliczności ostatecznie Sąd Okręgowy zważył, że brak było podstaw do przyjęcia, że ubezpieczona od dnia 1 grudnia 2019 r. realizowała stosunek wynikający z umów zlecenia zawartych na okres od 1 grudnia 2019 r. Zdaniem Sądu omówione wyżej okoliczności świadczą o pozorowaniu (art. 83 § 1 k.c.) zatrudnienia odwołującej z datą od 1 grudnia 2019 r., wyłącznie w celu wykazania odpowiedniego stanu zatrudnienia na dzień 31 grudnia 2019 r. w związku ze złożeniem przez spółkę wniosku o subwencje finansowe z programu (...). Wskazuje na to szereg wymienionych wyżej okoliczności, w szczególności znaczne opóźnienie w zgłoszeniu K. Ś. do ubezpieczeń społecznych. Brak jest również przekonujących dowodów, które potwierdzałyby, że ubezpieczona w okresie od 1 grudnia 2019 r. faktycznie świadczyła na rzecz płatnika pracę w ramach umów zlecenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy stwierdził, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest prawidłowa. Nie znajdując podstaw do jej zmiany, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, orzekając zgodnie z pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art. 99 k.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od odwołujących się na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. kwoty po 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265).